

socialno zavarovanje. Novembra 1946. leta je bil premeščen v Beograd in postavljen za načelnika organizacijskega oddelka in uprave za tarife in norme v zveznem ministru za delo.

V jeseni 1951. leta se je dr. Bojan Špicar vrnil v Ljubljano in bil do 31. 3. 1953 pomočnik javnega tožilca na področju delovnih razmerij in socialnega zavarovanja, od aprila 1953 do konca junija 1974 pa direktor Republiške službe pokojninskega in invalidskega zavarovanja. V tem času je bil v šolskih letih 1962–1965 višji predavatelj na Ekonomski fakulteti v Ljubljani v drugem letniku za predmet »uvod v sistem socialne varnosti in obratostlove socialnega zavarovanja«, v četrtem letniku pa za predmet »socialna politika«. Pedagoško znanstveni svet Pravne fakultete v Ljubljani mu je 20. 5. 1974 podelil habilitacijo izrednega profesorja za pet let za predmet »socialna varnost«. Ta svet ga je 2. 4. 1980 ponovno izvolil za dobo petih let v isti naziv za isti predmet.

S 1. julijem 1974 je bil izvoljen za generalnega sekretarja Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja in Skupnosti zdravstvenega zavarovanja Jugoslavije, medtem pa je bil 7. 10. 1974 imenovan tudi za člana Inštituta za delo pri Pravni fakulteti v Ljubljani.

Po upokojitvi leta 1979 je do pomladi 1992 opravljal neprofesionalno delo sodnika Republiškega sodišča združenega dela v senatu za delovna razmerja in socialno zavarovanje.

Vse svoje življenje po osvoboditvi je posvetil proučevanju in izvajanju ukrepov socialne varnosti tako v nacionalnem kot tudi v mednarodnem merilu.

Dr. Bojan Špicar je poskrbel za sprejem normativnih aktov, na podlagi katerih so gorski nosači, ki so med obema vojnama in prva leta po letu 1945 z nošenjem hrane oskrbovali planinske postojanke, lahko uveljavili določen obseg pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Na področju stikov z mednarodnimi organizacijami naj omenim le delo v Mednarodnem združenju za socialno varnost, za

kar je v tej organizaciji prejel priznanje z medaljo za zasluge.

Naš planinski Bojan je bil 17. 3. 1967 izvoljen za predsednika planinskega društva Ljubljana-Matica. Na tej funkciji je ostal do 1973. leta, ponovno pa je bil za eno leto izvoljen za predsednika leta 1979. Čas, v katerem je bil predsednik društva, je pomenil nov izziv za planinstvo, ki naj bi svoj program razširilo med članstvo, vključujoč aktivno delo pri obnovi in vzdrževanju planinskih bivalnih objektov in nadelavi varovanih visokogorskih poti, kar je pogojeval povečan obisk obeh triglavskih postojank.

Februarja 1968 je društvo vstopilo v 75-letnico svojega delovanja kot prvo planinsko društvo na Slovenskem. To mu je bil dodaten izziv za nadaljevanje in bogatitev ideje slovenskega planinstva. PD Ljubljana-Matica se je uveljavilo z vsem svojim potencialom najstarejšega in največjega planinskega društva na organizacijskem, alpinističnem, izletniškem in kulturnem področju. Iz tega jedra so nastala mnoga društva v delovnih kolektivih in nekatera krajevna na območju velike Ljubljane. Alpinistični odsek Matice je imel vsa leta s svojim delovanjem v resnici matični pomen zaradi svoje stanovitnosti, iniciativnosti in uspešnosti. Bojan Špicar je v društvu poglobljal pojmovanje zmernega planinstva in sprejel osvajanje novih idej alpinizma, ki je vodilo k večjemu tehničnemu napredku in k višjim oblikam alpinističnih uspehov. Zavedal se je, da je poglobljeno delo pri vzgoji članstva in mladine osnovna naloga vodstva društva. Več članstva pomeni več takih, ki sprejemajo ideje pravega planinstva ne samo v besedah, temveč predvsem v dejanjih, spoštujejo duhovno svobodo in ustvarjajo v gorskem svetu tisto vzdušje, zaradi katerega gredo v gorsko tišino in izvirmo naravo, s svojim obnašanjem pa nevsiljivo izobražujejo člane.

Za svoje delo je dr. Bojan Špicar prejel več državnih in planinskih priznanj. Od državnih naj omenim le Red jugoslovanske zvezde z zlatim vencem za delo na področju

mednarodnih stikov socialnega zavarovanja. Planinska pa naj naštejemo kar vsa: srebrni in zlati častni znak Planinske zveze Slovenije, zlati častni znak Planinske zveze Jugoslavije, zlati znak za zasluge PD Ljubljana-Matica in zlato značko društva upokojencev Slovenije. V letu 1993 je prejel tudi Bloudkovo zlato značko za dolgoletno in uspešno delo na področju športa.

Dragi naš dr. Bojan Špicar, prejmi čestitke vseh svojih sodelavcev, prijateljev, znancev, športnih entuziastov – vseh, ki smo se in so se kakorkoli srečali s Teboj!

Marjan Oblak

Savinova plaketa za Boža Jordana

Ob letošnjem kulturnem prazniku je na osrednji proslavi v občini Žalec Savinovo plaketo, priznanje občine Žalec, prejel **Božo Jordan**. V obraz-

Na Črno prst

SLAVICA ŠTIRN

*Bilo je hladno,
v dolini megla.*

*Bukev otresa
rumene cekine,*

*javor razprte
dlani.*

*Prešla sem nežne,
tihe planine;*

*kulise –
bele skale.*

*Na vrhu
otožnost.*

*Južni veter
polegal je travnati breg*

*in z ihto
gnetel oblake.*

*Nisem videla –
juga.*